

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات خشکسالی بر توسعه اقتصادی و برنامه ریزی استراتژی بهینه معیشت پایدار در منطقه سیستان

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 38 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی سردار شهری - استادیار گروه اقتصاد کشاورزی، واحد زاهدان، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

محمود هاشمی تبار - استادیار گروه اقتصاد کشاورزی، واحد زاهدان، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

ندا علی احمدی - دانشجو دکتری اقتصاد کشاورزی، واحد زاهدان، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

خشکسالی یکی از پدیده های هواشناختی و جدایی ناپذیر از شرایط اقلیمی در کشور ایران است و پیامدهای نامطلوب به همراه خواهد داشت. با توجه به خشکسالی های دهه اخیر و اثرات سوء آن بر اقتصاد و معیشت در منطقه سیستان، هدف از مطالعه حاضر شناسایی اثرات خشکسالی بر توسعه اقتصادی در شهرستانها با روش FAHP و برنامه ریزی استراتژی بهینه معیشت پایدار با روش FTOPSIS در منطقه سیستان است. این پژوهش با روش پیمایشی و با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه با 40 نفر از خبرگان و کارشناسان انجام شده است. نتایج حاکی از آنست که وزن نهایی گزینه ها (شهرستانها) با استفاده از شاخص های میزان تاثیر خشکسالی بر توسعه پایدار اقتصادی منطقه سیستان بدست آمده شهرستان نیمروز با وزن (28/0) در اولویت نخست و شهرستان های هامون، هیرمند، زهک و زابل با وزن های 24/0، 22/0، 13/0 و 10/0 در رتبه های بعدی قرار گرفته اند. همچنین نتایج برنامه ریزی استراتژی های بهینه معیشت پایدار در مواجهه با خشکسالی، شهرستان نیمروز در معیارهای تسهیلات اعتباری و وام، ارائه وام های کم بهره و اعتبارات خرد به امور مرتبط با کشاورزی، حمایت های دولتی از سرمایه گذاری در صنایع کوچک و تبدیلی و صنایع دستی از طریق اعطای تسهیلات، نیروی انسانی مستعد و تحصیل کرده، تغییرات اقلیمی و اثرات آن بر محصولات کشاورزی از قبیل خشکسالی، سرمای زودرس و تهدیدهای محیطی (خشکسالی) نسبت به سایر شهرستان برتری دارد و این خود باعث شده است که شهرستان نیمروز در بدترین شرایط از لحاظ معیشت پایدار قرار گیرد و برنامه ریزی برای این منظور در این شهرستان در اولویت اول قرار بگیرد. این نتایج نشانگر عدم مدیریت کارا، برنامه ریزی و طرح زیست محیطی و اقتصادی در منطقه است و لازم است که توجه جدی به این مقوله شود. از جمله راهکارهایی که برای منطقه سیستان جهت توسعه اقتصادی و معیشت پایدار پیشنهاد می گردد اینست که مردم منطقه و کشاورزان به سمت مشاغل به غیر از کشاورزی مانند کار در صنایع نوکار در منطقه و همچنین بازارچه مرزی روی آورند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، خشکسالی، توسعه اقتصادی، معیشت پایدار، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1907243>

